

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obo/69/2012
Identifikačné číslo spisu:	1003899566
Dátum vydania rozhodnutia:	27.09.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:1003899566.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: K. L., správca konkurznej podstaty úpadcu Považské Mlyny a cestovinárne, spol. s r. o., Hurbanova 3353, 921 35 Piešťany, IČO: 17 333 130 proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a. s., Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO. 31 320 155, právne zastúpený JUDr. Vojtechom Ágnerom, Špitalská 10, 811 08 Bratislava, o zaplatenie pohľadávky vo výške 4 683 701,98 eur / 141 101 206 Sk / s príslušenstvom, o povinnosti zložiť preddavok na trovy konania, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 12 Cbi 61/2003-198 zo dňa 02. 07. 2012, jednomyseľne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 12 Cbi 61/2003-198 zo dňa 02. 07. 2012 z r u š u j e a v e c v r a c i a Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 12 Cbi 61/2003 zo dňa 02. 07. 2012 rozhodol tak, že návrh žalovaného na uloženie povinnosti zložiť preddavok na trovy konania, vo výške 234 185,10 eur, zamietol. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobou doručenou súdu dňa 03. 10. 2003 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 4 683 701,98 eur / 141 101 206 Sk / a úrokov z omeškania 18% ročne od 05. 10. 1999 do zaplatenia ako rozdiel medzi hodnotou majetku, ktorý sa prevádzal do vlastníctva žalovaného na základe zmlúv o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľným a hnutelným veciam ocenených na 371 298 010 Sk a pohľadávkou žalovaného voči žalobcovi v hodnote 230 196 804,96 Sk. Citoval podanie žalovaného zo dňa 14. 03. 2012, ktorým oznámil, že sa môže pokračovať v prerušenom konaní a zároveň žiadal o rozhodnutie o povinnosti uložiť preddavok na trovy konania vo výške 5% z peňažnej sumy uplatnenej žalovaným v tomto konaní a to v zmysle ustanovenia § 141a ods. 1 O. s. p. V odôvodnení prvostupňový súd uviedol, že v predmetnom konaní je žalobcom správca konkurznej podstaty úpadcu a nie dlžník, ktorý je v úpadku a ktorého majetkové pomery možno usporiadať podľa zákona o konkurze a vyrovnaní. S poukazom na zákon č. 621/2005 Z. z. uviedol, že s účinnosťou od 01. 01. 2006 bolo zmenené a doplnené znenie § 4 ods. 2 písm. m/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, podľa ktorého od súdneho poplatku je oslobodený správca podľa osobitného predpisu, a teda je zrejme správcom podľa osobitného predpisu majú byť správcovia podstaty konkurzných a vyrovnaní, resp.

reštrukturalizačných predpisov, a teda, že úmyslom zákonodarcu bolo oslobodiť od platenia súdnych poplatkov správcov podstaty v súdnych konaniach. S poukazom na ustanovenie § 141a O. s. p., ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené s účinnosťou od 01. 01. 2012 dospel k záveru, že v čase rozhodnutia o návrhu žalovaného na uloženie povinnosti zložiť preddavok neboli splnené zákonné predpoklady. Ako dôvod uviedol, že ide o účastníka, ktorý je oslobodený zo zákona od platenia súdnych poplatkov a nie je osobou, ktorej pomery možno usporiadať podľa zákona o konkurze a vyrovnaní. Takouto osobou je podľa konajúceho súdu nesporne dlžník, ktorý je v úpadku a nie správca ustanovený súdom. Keďže úmyslom zákonodarcu bolo oslobodiť správcu podstaty ako účastníka konania od platenia súdnych poplatkov, podľa súdu nie je teda osobou, ktorá v čase rozhodnutia súdu spĺňa zákonné predpoklady na uloženie povinnosti zložiť preddavok na trovy konania. Na základe uvedeného prvostupňový súd návrh žalovaného zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie podal žalovaný podaním doručeným súdu 06. 08. 2010, v ktorom uviedol, že prvostupňový súd pochybil, keď na toto konanie aplikoval právnu úpravu súdnych poplatkov v rozpore so zákonom č. 621/2005 Z. z. Toto tvrdenie odôvodnil tým, že konanie bolo začaté na základe žaloby podanej 31. 10. 2003, t. j. pred 01. 01. 2006 a vzhľadom na textáciu prechodných ustanovení k zákonu č. 321/2005 Z. z. je nepochybné, že toto konanie sa vo vzťahu k súdnym poplatkom, povinnosti ich platenia ako aj oslobodenia od nich, bude spravovať Zákonom o súdnych poplatkoch v znení účinnom do 01. 01. 2006.

Podľa žalovaného súd pochybil aj v tom, že nesprávne vyložil význam danej výnimky z povinnosti platiť preddavok na trovy konania, keď postavenie správcu konkurznej podstaty posúdil ako účastníka konania a tým aj akýchkoľvek iných konaní týkajúcich sa nárokov a majetku úpadcu. Za nesprávne označil posúdenie prvostupňovým súdom, keď ohľadne splnenia podmienky možnosti usporiadať majetkové pomery účastníka konania tieto posudzoval u správcu a nie u úpadcu.

Žalovaný za nesprávne označil vyloženie vety ustanovenia § 141a ods. 1 O. s. p., podľa ktorej preddavok na trovy konania nemusí uhrádzať účastník konania, ktorého majetkové pomery nie je možné usporiadať podľa osobitných predpisov o konkurznom konaní. Poukázal o ktoré subjekty ide a konštatoval, že majetkové pomery všetkých právnických a fyzických osôb je možné podľa ZKV usporiadať. Vzhľadom na uvedené navrhol napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 02. 07. 2012 sp. zn. 12 Cbi 61/2003-198 zmeniť v zmysle jeho návrhu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie žalovaného podľa ustanovenia § 212 ods. 1 bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je právne dôvodné.

Z ustanovenia § 141a O. s. p. účinného od 01. 01. 2012 je zrejmé, že žalobcovi, u ktorého nie sú splnené predpoklady na oslobodenie od súdneho poplatku podľa § 138 O. s. p. v celom rozsahu a ktorý uplatňuje právo na zaplatenie sumy prevyšujúcej 400 násobok životného minima pre jednu fyzickú plnoletú osobu, sú návrh žalovaného uloží, aby v lehote nie dlhšej ako 60 dní zložil na preddavok na trovy konania. Z obsahu napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že právoplatným uznesením Krajský súd v Bratislave rozhodol, že žalobca od povinnosti zaplatiť súdne poplatky, nie je.

Základnou otázkou pre posúdenie dôvodnosti žalovaného je, či prvostupňový súd dospel k správne právnemu záveru, že predpoklady na zloženie preddavku na trovy konania žalobcom nie sú splnené. Prvostupňový súd nesprávne v napadnutom rozhodnutí uviedol, že v predmetnom konaní je navrhovateľom správcu konkurznej podstaty ako subjektu sui generis, ktorému je postavenie účastníka priznané priamo zo zákona, ale tieto súdne spory nevedie pre seba ale úpadcu. Úpadca vyhlásením konkurzu nestráca spôsobilosť mať práva a povinnosti, ale správcovi teda samému sebe nevznikajú akékoľvek práva a povinnosti. Žalovaný správne konštatoval, že súd v konaniach, ktoré sa týkajú nárokov úpadcu nie je možné posudzovať splnenie podmienky možnosti usporiadať majetkové pomery účastníka konania u správcu, ale je potrebné túto podmienku skúmať u úpadcu. Prvostupňový súd pochybil, keď konštatoval, že preddavky na zloženie preddavku na trovy konania od platenia súdnych

splnené z dôvodu, že ide o účastníka, ktorý je oslobodený zo zákona od platenia súdnych poplatkov a nie je ani osobou, ktorej pomery možno usporiadať podľa zákona o konkurze a vyrovnaní, keďže touto osobou je nesporné iba samotný dlžník, ktorý je v úpadku a nie správca.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na uvedené prvostupňové rozhodnutie označil za vydané v rozpore so zákonom, keď splnenie podmienok daných ustanovením § 141a O. s. p. posudzoval z hľadiska správcu ako účastníka konania, ktorý v čase rozhodnutia nie je osobou, ktorá spĺňa zákonné predpoklady na uloženie povinnosti zložiť preddavok na trovy konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedených dôvodov napadnuté uznesenie podľa ustanovenia § 221 O. s. p. zrušil ako vydané v rozpore so zákonom a vec vrátil Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie. V novom konaní prvostupňový súd nebude splnenie podmienky danej § 141a O. s. p. posudzovať u správcu konkurznej podstaty ako navrhovateľa predmetného konania a zároveň bude splnenie podmienky posudzovať v súlade so zákonom o súdnych poplatkoch v znení účinnom do 01. 01. 2006.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.